EBÛ BEKR EŞ-ŞEHEBÎ (Muhammed Nişâbûrî)

Evliyânın büyüklerinden. İsmi, Muhammed bin Ahmed bin Ca’fer eş-Şebehî en-Nişâbûrî’dir. Künyesi, Ebû Bekr’dir. Ebû Osman Hayrî ve başka âlimlerle de görüşüp sohbet etti ve kendilerinden ilim öğrendi. 360 (m. 970)’den önce vefât etti.

Zamanında Nişâbûr’da bulunan evliyânın en üstünlerinden ve en Çok fetvâ verenlerinden idi. Müşkülü olanlar kendisine müracaat ederlerdi.

Çok cömert idi. Herkese iyilik eder. “Fütüvvet; güzel ahlâk ve iyi-kötü herkese, iyilik etmektir” buyururdu.

Ebû Bekr eş-Şebehî’nin (radıyallahü anh) rivâyet ettiği bir hadîs-i şerîfte, Peygamber efendimiz (aleyhisselâm) buyurdu ki: “Cebrâil (aleyhisselâm) bana komşu hakkında o kadar tavsiyelerde bulundu ki, ben komşuyu, komşuya vâris yapacak zannettim.”

Ebû Bekr eş-Şebehî (radıyallahü anh) buyurdu ki:

“Diğer insanlar yemek ve içmekle kuvvetli olurlar. Ârifler ise, ma’rifetleri ile kuvvetli olurlar.”

“Haramlardan kaçınan, takvâ sahibi sâlih kimseleri üzmemen, güzel ahlâk olarak sana kafidir.”

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tabakât-ül-kübrâ cild-1, sh. 125

2) Tabakât-üş-şâfiiyye sh. 505

3) Nefehât-ül-üns sh. 239